

Sygn. akt XI W 2790/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Kowalski

Protokolant: Paulina Adamska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 listopada 2015 roku w W.

sprawy przeciwko **R. L.**

synowi W. i N.

urodzonemu (...) w M.

obwinionemu o to, że:

w dniu 21 marca 2014 r., w siedzibie Straży Miejskiej na ulicy (...)

w W., będąc właścicielem pojazdu marki C. o numerze rejestracyjnym (...), wbrew obowiązkowi, nie wskazał na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył w/w pojazd do kierowania w dniu 08.03.2014 r. o godzinie 09:44 na ul. (...) – (...) w W.,

tj. za wykroczenie z art. 96 § 3 kw

I. obwinionego R. L. niewinna od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw określa, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt XI W 2790/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 marca 2014 roku o godzinie 9.44 na ul. (...) – (...) w W. zostało, za pomocą urządzenia pomiarowego do rejestracji prędkości pojazdów F. C., wykonane zdjęcie pojazdu marki C. o numerze rejestracyjnym (...), którego kierowca nie zastosował się do ograniczenia prędkości, przekraczając dozwoloną prędkość o 35 km/h (notatka urzędowa - k. 1).

Właścicielem wzmiankowego wyżej pojazdu jest obwiniony R. L. (notatka urzędowa – k. 12).

Pismem z dnia 11 marca 2014 roku R. L. wezwany został przez Straż Miejską do wyrażenia zgody na przyjęcie mandatu karnego kredytowanego za przedmiotowe wykroczenie drogowe (i wypełnienie w tej sytuacji dołączonego do pisma oświadczenia w części A), ewentualnie – w przypadku, gdyby R. L. nie był sprawcą tego wykroczenia – do wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. W wezwaniu zapisano - „kierującego pojazdem proszę wskazać poprzez wypełnienie i dostarczenie do Straży Miejskiej części B załącznika w terminie 7

dni od otrzymania niniejszego pisma”. W przypadku niewykonania tego obowiązku R. L. mógł wyrazić zgodę na przyjęcie mandatu karnego (należało w tej sytuacji wypełnić oświadczenie w części C). Wskazano dalej, że w przypadku niewypełnienia oświadczenia w części A, B lub C, powstaje obowiązek osobistego stawienia się do Straży Miejskiej w celu złożenia wyjaśnień w charakterze osoby podejrzanej o popełnienie wykroczenia z art. 96 § 3 kw (pismo – k. 4).

Powyższe pismo R. L. odebrał w dniu 19 marca 2014 roku (zwrotne poświadczenie odbioru – k. 5).

Pismem z dnia 21 marca 2014 roku (wysłanym 24 marca 2014 roku) R. L. odpowiedział na wezwanie Straży Miejskiej, wskazując że przedmiotowy samochód jest użytkowany przez niego i jego żonę; nie pamiętają oni kto prowadził samochód 8 marca 2014 roku. Obwiniony zwrócił się jednocześnie o informację, czy samochód prowadził mężczyzna czy kobieta (pismo – k. 6-7).

Na powyższe pismo R. L. nie otrzymał żadnej odpowiedzi, w szczególności informacji, o którą prosił - czy pojazdem kierował mężczyzna czy kobieta. Straż Miejska skierowała do R. L. od razu wezwanie do stawiennictwa w charakterze osoby podejrzanej o popełnienie wykroczenia z art. 96 § 3 kw (wezwanie – k. 8).

Obwiniony R. L. w toku rozprawy głównej nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że odpisał na wezwanie Straży Miejskiej do wskazania osoby prowadzącej samochód – napisał, że samochód prowadzi on i żona, a ponieważ było to 11 dni po fakcie, nie pamiętają, kto tego dnia jechał tym samochodem (k. 58).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy nie dał podstaw do uznania, iż obwiniony R. L. swoim zachowaniem dopuścił się popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 96 § 3 kw.

Wskazany na wstępie stan faktyczny nie budzi żadnych wątpliwości – wynika ze wskazanych wyżej dokumentów i nie jest między stronami sporny.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności dokumenty stanowiące podstawę ustaleń faktycznych - nie zachodzą bowiem żadne okoliczności mogące podważyć ich wiarygodność, a podczas rozprawy żadna ze stron ich nie zakwestionowała.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, co do tego, że nie był on w stanie wskazać osoby kierującej pojazdem, gdyż są one logiczne i zgodne z doświadczeniem życiowym. Częste w stosunkach rodzinnych jest, że pojazd, będący własnością jednego z małżonków, użytkują oboje małżonkowie. Oczywiście jest też, że możliwe jest, aby nie pamiętać, kto w danym czasie tym samochodem kierował.

Zgodnie z przepisem art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

Nie można jednakże, zdaniem Sądu, w powyższym zakresie abstrahować od winy osoby wzywanej do wskazania osoby, której powierzono pojazd do kierowania. Aby przypisać R. L. sprawstwo wykroczenia z art. 96 § 3 kw, należałoby wykazać bez żadnej wątpliwości, że jego czyn jest przez niego zawiniony, a więc popełniony w sytuacji, w której mógł on postąpić zgodnie z nakazem zawartym w normie prawnej.

W okolicznościach sprawy niniejszej obwiniony niezwłocznie - w nakazanym przez Straż Miejską terminie odpowiedział na wezwanie i wskazał, że przedmiotowy samochód jest użytkowany przez niego i jego żonę; nie pamiętają oni kto prowadził samochód 8 marca 2014 roku. Obwiniony zwrócił się równocześnie o informację, czy samochód prowadził mężczyzna czy kobieta. Sąd uznaje w tej sytuacji, że obwiniony wykazał się oczywistą wolą współpracy ze Strażą Miejską. Zgodne z doświadczeniem życiowym jest i obwiniony był tego świadomy, że Straż Miejska dysponuje zdjęciem z fotoradaru i informując o płci kierowcy utrwalonego na fotografii, pozwoli obwinionemu uczynić zadość wymogowi przepisu art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym

i odpowiedzieć, czy samochodem kierował on czy jego żona. R. L. w oczywisty sposób wyraził gotowość podjęcia współpracy ze Strażą Miejską, w celu wskazania właściwej osoby.

Tymczasem Straż Miejska – nie wzywając choćby R. L. do osobistego zapoznania się ze zdjęciem z fotoradaru w jej siedzibie (jak to dzieje się w wielu analogicznych sprawach, co Sądowi wiadome jest z urzędu), od razu wezwała go do stawiennictwa w charakterze osoby podejrzanej o popełnienie wykroczenia z art. 96 § 3 kw. Tym samym Straż Miejska zaprzestała już prowadzenia czynności w celu ustalenia osoby kierującej pojazdem i uzyskania od R. L. oświadczenia w trybie art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym, a potraktowała go jako osobę już podejrzaną o popełnienie wykroczenia polegającego na niewypełnieniu obowiązku nałożonego przez powyższy przepis.

W sytuacji faktycznej opisanej w niniejszym uzasadnieniu, nie sposób przyjąć zatem, że R. L. popełnił wykroczenie z art. 96 § 3 kw, polegające na niewskazaniu na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył przedmiotowy pojazd do kierowania w dniu 8 marca 2014 roku.

Wobec powyższego, Sąd uniewinnił obwinionego od popełnienia zarzucanego mu czynu, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa (art. 118 § 2 kpw).